

Type vraag: *Vraag om uitleg*

Van: Ilyas Mouani

Datum van indiening: 15/01/2026

Aan: **Elke Van den Brandt**

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: opvoedingsondersteuning in Brussel

Mevrouw de collegevoorzitter,

Ook vanuit uw bevoegdheden wil ik het vandaag hebben over de woelige oudejaarsnacht. Niet vanuit het perspectief van veiligheid of ordehandhaving, maar vooral vanuit het perspectief van gezinnen. Want telkens opnieuw klinkt na incidenten dezelfde vraag: “Waar waren de ouders?” Alsof ouders er niet van wakker zouden liggen. Alsof zij dit gedrag oké zouden vinden.

Elke ouder wil precies hetzelfde als wij allemaal. Dat hun kinderen veilig zijn. Dat de stad veilig is. Dat grenzen gerespecteerd worden. Dat oudjaar een moment van feest is. En geen moment van ontsporen. Maar voor heel wat gezinnen is oudejaarsnacht een moeilijk evenwicht tussen vertrouwen geven, grenzen stellen en escalatie vermijden.

Veel jongeren voelen de druk. Ze voelen de groepsdynamiek, de sociale media, de verleiding om mee te doen. Maar ook ouders weten dat oudjaar elk jaar een moeilijk moment is. Ze voelen ook hun eigen onzekerheid. Hoe streng moet ik zijn? Wanneer grijp ik in? Hoe hou ik contact zonder alles los te laten? En net daar botsen veel ouders op hun limieten. Niet uit onwil, maar uit onmacht. Omdat ze denken alleen te staan. Omdat ze niet altijd weten waar ze terecht kunnen. Of omdat hulp pas zichtbaar wordt, wanneer het al fout gelopen is.

We hebben opvoedingsondersteuning ondergebracht in de Huizen van het Kind. Dat is goed. Maar bereikt die ondersteuning ouders voldoende? Opvoeden doe je immers niet alleen. It takes a village to raise a child. Vooruit is daar absoluut van overtuigd. Ons Brusselse brede schoolverhaal toont hoe school, jeugdwerk en buurt ouders kunnen versterken. Als we willen vermijden dat steeds jongere kinderen betrokken raken bij rellen of ordeverstoring, dan moeten we luisteren naar ouders. Naar hun vragen. Naar hun twijfels. Naar hun zoektocht naar houvast. En zorgen voor de ondersteuning en begeleiding die ze nodig hebben.

Daarom heb ik de volgende vragen voor u:

- Welke vragen en signalen ontvangen opvoedingswinkels en andere vormen van opvoedingsondersteuning van ouders in de periode rond en na oudjaar? Gaat het ook om ouders die aangeven dat hun kinderen betrokken waren bij incidenten tijdens oudjaar, en die op zoek zijn naar begeleiding?

- Hoe evalueert u deze vragen?
- Op welke manier worden deze ouders vandaag ondersteund om grenzen te stellen, in dialoog te blijven en herhaling te voorkomen?
- Hoe verloopt de samenwerking tussen de Huizen van het Kind en de Brede Scholen, zodat ouders niet van 'van het kastje naar de muur' gestuurd worden?
- Welke bijkomende stappen ziet u om opvoedingsondersteuning zichtbaarder, laagdrempeliger en beter afgestemd te maken op risicomomenten zoals oudjaar?

